

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות
20:22	19:44	18:43
20:26	19:46	18:41
20:22	19:43	18:43

תל אביב
ירושלים
חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש ה"ש"ב והמוסדות

סגולה לפרנסה

שלשה סיפורי צדיקים שהמספרם בשבת הגדול מובטח לו שפע גדול

חינוך הילדים

אחד הערכים החשובים ביותר בחג הפסח, ובדגש בליל הסדר - הוא חינוך הילדים, הטמעת והענקת הערכים שלנו לדור הבא. האמונה היהודית, כוחות הנפש שלנו, היותנו בני מלך מלכי המלכים, התורה והמצוות היקרות והאהובות - אלו ערכי נצח שאנו פועלים לחנך את ילדינו לאורם, אלו מוסכמות יסוד שאנו מטמיעים בנפשות הדור הצעיר.

לכל אורך ימות השנה, כל הורה אוהב משקיע כוחות ומאמץ כדי להעניק לילדיו את החינוך המיטבי, כדי למלא את נפש בניו ובנותיו בערכים הנכונים. כולנו משקיעים אנרגיה ומשאבים לגדל לחנך את ילדינו כיאות, כדי לזכות לנחת יהודית, לראות את צאצאיו גדלים לתפארת, ממשיכים את המסורת, טווים חוליה נוספת בשרשרת הדורות.

ובהתקרב חג הפסח עצמו, כל לב יהודי נרעש ונרגש, כל הורה נערך ומתכונן, כל נפש ישראל צמאה והומה לרגעים הגדולים, בהם תתכנס כל המשפחה סביב השולחן הערוך והמלכותי, למעמד המכונן והבלתי נשכח - 'ליל הסדר'. זה הלילה בו נשב יחדיו, נספר בחדווה את סיפור הגאולה הפלאי שלנו מהשואל המצרי, נשורר לבורא עולם על חסדו, ונמלא את נפשנו במטעני עוז ואמונה, ביטחון אמיתי בגואלנו החזק, מתוך תקווה כי כשם שבניסן נגאלו - כך אנו עתידים להיגאל בניסן הנוכחי!

ובלילה הזה, במרכזו, עומדים ילדינו. מצוות 'והגדת לבנך' - היא המצוה של הלילה הזה, אחד מתפקידיו המרכזיים. העברת המסרים שלנו לדור הבא, הטמעת הערכים שלנו בדור הצעיר, החדרת החינוך על היותנו יהודים גאים - אלו המטרות המוגדרות של הלילה הזה, והוא מסוגל לכך במיוחד.

כמלך בגדוד ומנהגו שכשהגיע ל"דיינו" אומר חרוז אחד וכל המסובים עונים אחריו "דיינו". ובעת שעמד המלך מאחורי החלון אמר היהודי את החרוזים של דינו, ושמו של הכומר היה "דייני" ואמר המלך הנה עכשיו עושה היהודי חקירה מי גנב טבעת המלך וכולם אומרים "דייני" והבין המלך שהכומר דייני הוא גנב הטבעת וצוה המלך לאסור את הכומר ולהכותו עד שיודה וכך היה שהודה שגנב את הטבעת והמלך נתן ליהודי הון רב וזכה לכבוד את כל חג הפסח.

מעשה השלישי: היה יהודי אחד שעבד אצל פריץ. פעם אחת התפאר הפריץ ואמר ליהודי נכון הדבר באם לא הייתי נותן לך פרנסה היית גווע ברעב ח"ו. היהודי היה ירא שמים וענה: מה אתה אומר אתה מפרנס אותי הלא יש אל בשמים והוא זן ומפרנס לכל הברואים ואותי ג"כ, ואם הפריץ לא יהיה השליח יתן לי ה' ע"י שליח אחר. כששמע הפריץ תשובתו של היהודי חרה לו מאד וציווה ליהודי שיעזב מיד את מקומו ולא יתן לו שוב עבודה. היה זה לפני חג הפסח והיהודי היה עני ולא היה לו במה להכין צרכי החג. לפריץ היה אוצר מטבעות זהב והיה נוהג להיכנס לאוצרו לנקות את המטבעות מחלודה ברוק שבפיו, ולפריץ היה קוף וכשנכנס הפריץ לאוצרו לנקות את המטבעות לקח עמו הקוף. והקוף ראה איך שהפריץ מנקה המטבעות ברוק שבפיו וחשב שהפריץ אוכל מהמטבעות של זהב אח"כ ירד הקוף לבד לאוצר והתחיל לאכול מהמטבעות עד שנתמלא כרסו במטבעות ונפל פגור. כשראה הפריץ שהקוף מת צוה למשרתו שיזרוק הנבלה לבית היהודי, וכשזרקו את הקוף בביתו של היהודי נקרע בטנו ונפל ממנו הרבה מטבעות של זהב והיה ליהודי צרכי פסח בהרחבה גדולה. בליל הפסח שלח הפריץ את משרתו לבית היהודי לראות אם יש לו מה לאכול ומשרתו הגיע בחזרה ואמר שיש ליהודי כל טוב אז שלח לקרוא את היהודי ושאל אותו מאין היה לו מעות להכין צרכי פסח סיפר לו היהודי איך שזרקו לו חיה בביתו וממנה נפלה מטבעות של זהב אז אמר הפריץ עתה ידעתי שהש"ת זן ומפרנס לכל. שנזכה לחג פסח כשר ושמח!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

והגים לספר שלשה סיפורי מופת בשבת שלפני חג הפסח, וידוע שיש בהם סגולה גדולה למי שמספרם מובטח לו שיהיה לו כל צרכי חג הפסח בהרחבה גדולה. וידוע שהמגיד הקדוש מקאזניץ זיע"א סיפר לפני פסח אלו הג' סיפורים ואמר שמסוגלים להשפיע לבני ישראל צרכי פסח בהרחבה. **מעשה הראשון:** היה יהודי שעשה לפני חג הפסח חבית יין שרף ונסע למכור את הי"ש (יין שרף) ועבר עם החבית את הגבול בין מדינה למדינה ותפסו אותו שומרי הגבול ולקחו ממנו את החבית כי היה אסור לפי חוקי המדינה לסחור עם י"ש מבלי רשיון מיוחד. נסע היהודי תיכף להרבי רבי אלימלך זיע"א ובכה מאד שלקחו ממנו החבית י"ש. אמר לו הרב שילך ויאמר לשומרי הגבול שיטעמו מהחבית י"ש ויראו שזה חבית מים ולא י"ש. וכן עשה היהודי, וצויה לשומרי הגבול לטעום מהחבית וראו שהיא מלאה מים ולא י"ש ונתנו לו בחזרה החבית. והיהודי חזר שוב לרב ובכה לפניו שהחבית י"ש היינה מקור הכנסה עבורו לצורכי פסח ועכשיו החבית י"ש מלאה מים. אז אמר לו הרב שיטעמו ויראה שהחבית מלאה י"ש וכן היה שהחבית מים נהפך שוב לי"ש והיה ליהודי צרכי פסח בהרחבה גדולה.

מעשה השני: היה מלך שאבדה לו הטבעת וציווה לחפש הטבעת ומי שקיבל על עצמו לחפש נתן לו המלך הרבה מעות שיהיה לו אפשרות לחפשה. היה שם יהודי עני ואביון ולא היה לו במה להכין צרכי חג הפסח אמרה לו אשתו תלך ותאמר שאתה גם כן רוצה לחפש והמלך יתן לך מעות ובזה המעות יהא לנו במה להכין צרכי חג הפסח, ונראה בעיניו עצת אשתו. הלך למלך ואמר לו שהוא רוצה ג"כ לחפש טבעתו והמלך נתן לו מעות וכך היהודי הכין בזה המעות צרכי פסח בהרחבה גדולה והיהודי היה מכניס הרבה אורחים. אחד מיועצי המלך היה כומר רשע שונא ישראל מובהק, ולא היה יכול לסבול איך היהודי הנ"ל ירמה את המלך והוציא ממנו מעות. הלך הכומר בליל חג הפסח מאחורי חלון היהודי וכראותו איך שאוכל ושותה ואינו עוסק כלל בחיפוש טבעת המלך הלך הכומר למלך ואמר לו אתה חושב שהיהודי מחפש הטבעת הנה אראה למלך מה עשה היהודי במעות שנתן לו המלך. המלך הלך עם הכומר עד ביתו של היהודי ועמדו מאחורי החלון והסתכלו בפנים וראו האין היהודי יושב

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אנחנו להקדיש

אלוהינו יאמר משרתו

להאזרחתם אז לע"נ יקדשם

התקדש עמנו 5783-5784-5785

למחשבות
ידן חיה בת הדס
יוסי בן חלן
דיינה בת חוה

לשירים
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלות
אסף בן חיה
רוני בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ידנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון
סנילית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ילנה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

לא לפגוע באף אדם

על נושאים קריטיים שהיה צריך לתת עליהם את הדעת, ועל אף כל זאת התייחס הוא בנעימות ובכבוד אף לאישה אלמנה שהיתה מבקשת בכל יום שישי לדעת מתי כניסת השבת, בלי לבקר אותה או לתת לה עצות שונות שיראו לה כי היא אינה רצויה.

אף בימינו אנו, מעידות אלמנות, כי אחד מגדולי מזכי הרבים שבדורנו, הידוע ומפורסם לכל (לא פרסמנו את שמו מפני שלא קיבלנו את רשותו) אשר הוא מתקשר אליהם מידי יום שישי ושואל לשלומם ושלוש ילדיהם היתומים, כיצד עבר עליהם השבוע, ואף מתעניין אם יש להם שאלות בהלכה, ומגיע לשמחות שלהם בכדי לרומם את רוחם.

מספרים כי פעם אחת, כשהלך רק שלמה זלמן אויערבך זצ"ל ברחובה של עיר, עבר מולו אדם מכובד מהקהילה אשר אחז בידה של בתו הקטנה והיה הולך עמה. האיש המכובד עצר בראותו את ר' שלמה זלמן ולחץ את ידו. בתו הקטנה, שראתה את אביה לוחץ ידו לרב, הושיטה אף היא את ידה אליו, על מנת ללחוץ לו יד. מיד באותו רגע, הוציא ר' שלמה זלמן אויערבך מכיסו סוכריה והעניק אותה לילדה, כשהוא מסביר למקורביו: "בכדי לא להשיב את ידה של הילדה ריקם ולצער שמיני לוחץ את ידה, נתתי לה סוכריה שפתרה את הבעיה".

"אדם שמקפיד על בין אדם לחברו - אף מלאך חבלה לא יכול להתקרב אליו..."

לשמור על כבוד זולתו, אשר אין כל מלאך ומזיק יכול לשלוט בו, לפי שכשם שהוא לא פגע באף אדם לרעה, כך לא תשלוט בו יד של אף מזיק לרעה.

סיפרו באי ביתו של מרן רבי משה פיינשטיין זצ"ל, כי אחר שנפטר הרב, היה הטלפון מצלצל בקביעות מידי יום שישי בצהריים, כשמן הצד השני של השפופרת נשמע קולה של איזה מבוגרת השואלת בקביעות "שלום, רציתי לדעת מתי נכנסת שבת?"...

בפעם הראשונה השיבו לה בני הבית בסבר פנים יפות מהו זמן כניסת השבת ובכך הסתיימה שיחה, אלא שהמחזה חזר על עצמו גם ביום שישי שלאחר מכן. האישה התקשרה שוב ושאלה מתי נכנסת השבת. בני הבית שהתפלאו על הטלפון הקבוע, פנו אליה בעדינות ואמרו לה "גברת יקרה, השבת נכנסת בעוד כשלוש שעות, אך רצינו לתת לך עצה טובה בכדי שלא תצטרכו להתקשר אלינו כל שבוע מחדש, והיא לקנות 'לוח שנה' ולהסתכל בו מתי נכנסת השבת בכל פעם".

האישה שמעה את דברים והשיבה: "אני אישה אלמנה, וכבר שנים רבות שאני מתקשרת אל ביתכם בכל יום שישי, ור' משה ע"ה עונה לי תמיד ברוך ובנעימות ואומר לי בכל פעם מחדש מתי נכנסת השבת, ומעולם הוא לא הציע לי את ההצעה הזאת...". התפעלו בני המשפחה עד למאוד, שהרי ידעו כי הרב היה עסוק בכל שעות היממה ובפרט ביום שישי בשאלות וטלפונים בהולים מכל העולם

מספרים כי לגאון הקדוש רבי פנחס מקוריץ זצ"ל היה תלמיד אשר שכב על ערש דווי.

רבו הגדול, אשר שמע כי הוא נמצא ברגעיו האחרונים, הגיע לבקרו כשהוא מנסה לחזקו ולעודדו.

רגע לפני שנפרד ממנו, פנה אליו ר' פנחס ואמר לו: "מבקש אני ממך תלמידי ורעי היקר, כי אם תתבקש לבית דין של מעלה, תגיע אלי בחלום ותספר לי את כל אשר אירע עמך, וכיצד מתנהגים בית דין של מעלה עם האדם ועל מה הם מקפידים ביותר". לא הספיק ר' פנחס מקוריץ לסיים את המשפט והתלמיד נפח את נשמתו והשיבה ליוצרה. באותו לילה נערכה ההלוויה והכל הצטער על פטירתו של התלמיד חכם.

והנה, באותו לילה, כאשר עלה ר' פנחס מקוריץ על מיטתו, התגלה לו תלמידו בחלום ואמר לו: "דע לך רבי ומורי, כי ברגע שנפטרתי מן העולם, קיבלו אותי קבוצות של מלאכים, ביניהם מלאכי רחמים, אך לצידם היו גם מלאכים הממונים על הדין והעונש. והנה, כאשר באו אותם מלאכים רעים להתקרב אלי, ירדה לפתע יד גדולה מן השמים, ומיד באותו רגע נעלמו כל מלאכי הדין והעונש כלא היו. נדהמתי מהמחזה הנורא ושאלתי לפשר הדבר, ואז יצא קול גדול שאמר: "אדם כזה שהיה מקפיד עד למאוד בכל ענייני בין אדם לחברו, שלא לצער ולא פגוע באף יהודי - אף מלאך חבלה לא יכול להתקרב אליו!" כך נעשה בדיני, חתם התלמיד ונעלם.

כמה גדול ועצום כוחו של אדם המקפיד

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הכנה לחג הפסח

כללים להגעת כלים

- א.** לפני שמכשירים את הכלים צריך לנקותם שיהיה נקיים מכל לכלוך.
- ב.** רק כלי מתכות ופלסטיק אפשר להכשיר אבל כלי חרס, חרסיה ופורצלן אין מועיל להם הגעלה ואין להשתמש בהם בפסח.
- ג.** כלי חרס שהשתמשו בהם רק בצונן מותר להשתמש בהם בפסח ע"י שטיפה וניקיון בלבד (חזו"ע עמ' קמ"ט).
- ד.** כלי זכוכית לא צריכים הכשר אלא רק ניקיון בלבד, ולאשכנזים אסור להשתמש בהם ואף לא תועיל להם הגעלה.

כיצד מכשירים את הכלים לפסח

א. בהגעלת כלים צריך שיהיו המים רותחים ויעלו בעבוע, אם יש ברגים צריך לפרקם לפני ההגעלה, בחריצים צריך לנקות היטב, חלודה עבה לגרד אותה או לשרוף ע"י ברנה, וכשמכניס את הכלי עדיף להמתין 3-4 שניות ולא להוציא מיד. לאחר ההגעלה ישים הכלי במים קרים או ישפוך עליהם מים קרים (ויש עוד כמה דינים בזה). ואדם שגר במקום שאין הגעלת כלים, ישים מים עד סוף הכלי וע"י שירתחו המים ויבעעו יגלו המים וזו תהיה ההגעלה שלו. ואת המכסה יכניס כמה פעמים עד הקצה. וב"ה היום רוב המועצות הדתיות בארץ דואגות לציבור שיהיה להם יום שיהיה אפשר להגעיל את הכלים ולהכשירים מחמץ לפסח.

מצות ארבע כוסות

א. בליל פסח יש מצות ארבע כוסות, ושמקדש בעל הבית כולם תופסים את הכוס שלפניהם ומכוונים לצאת ידי חובה מצות קידוש ומצות כוס ראשונה, ובעל הבית מכוון להוציאם.

ב. הכוס צריכה להיות נקיה, מלאה, לא פגומה, ומכילה רביעית שהיא 81 סמ"ק (ש"ע קפג).

ג. יש להקפיד לשתות את הרביעית בבת אחת, ובדיעבד אם שתה רוב רביעית שזה 41 סמ"ק יצא, ואם לא עשה כן צריך לחזור ולשתות, ועוד ישתה את רוב הכוס גם אם הכוס יותר מ-81 סמ"ק, כגון שהכוס 180 סמ"ק אם שתה 81 סמ"ק שזה רביעית יצא י"ח אבל לכתחילה צריך לשתות קצת יותר מ-90 סמ"ק כדי שיהיה רוב כוס.

ד. קטן שמבין מצוה לחנכו (ש"ע תע"ב) ועדיף שישתה כאשר כתבנו אצל אדם גדול אומנם כל זה מצוה לכתחילה אבל יוכל האבא להניח לפניו את הכוס ודיו אבל ילמדו שכן ראוי לשתות.

באיזה סוג יין יוצאים י"ח ארבע כוסות?

א. צריך שיהיה יין אדום, ויין ממש עדיף ולא מיץ ענבים. מ"מ אדם שקשה לו, ובעיקר נשים, יערבבו מיץ ענבים עם יין חצי חצי, או שליש יין ושני שלישים מיץ ענבים וכדומה, כדי שיורגש האלכוהול של היין, ואם גם זה קשה יוצא במיץ ענבים אפילו לבד.

ב. עדיף יין לא מבושל ולא מפוסטר וללא סוכר, ובמיץ ענבים עדיף מפוסטר ללא סוכר.

ג. מי שסובל מבעיות סוכר יוכל לשתות יין או מיץ ענבים ללא סוכר חיזוני אלא טבעי, ומי שלא יכול לשתות גם את זה, יכול לשתות שכר מדינה כגון עראק וכדומה וכך מקפידים בני ספרד (חזו"ע שבת ב עמוד תח אול"צ חב" ע' קפז משנ"ב תעב" ל"ז). ויש שכתבו שלדעת בני אשכנז די במיץ תפוזים או אשכוליות 100% טבעי (הליכות שלמה ושבות יצחק), ויש שכתבו שיש מקום להקל לבני ספרד אם קשה לו לשתות כוס עראק שיוכל לקחת מיץ תפוזים טבעי וכדומה ויערב בו אלכוהול שמשכר קצת ויצא ידי חובה בזה.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

טכנאי החינוך (המשך)

לשוחח כאל מבוגר: הפניה אל הילד בשפה ילדותית, היא לא תמיד במקומה. ניתן ואף רצוי לדבר עם הילדים כאל אנשים בוגרים. ולשתף אותם בארועים המתרחשים בחיננו. אם כי יש לברור את הנושאים, וברור שישנו מגוון רחב של תחומי התעניינות שישקרו את הילד, יעשירו את עולמו ואף יציידו אותו בפרקים חשובים של חכמת חיים לאורך ימים.

הצורך לחנך ילד, הרי אינו בא לידי ביטוי אך ורק בנוגע לחובתו כלפי שמים וכלפי הבריות. יש הרבה מאוד נושאים אנושיים. מכללי נימוס ועד דרכי התמודדות בפגעי החיים, שעל ההורים לחנך להם. עם קצת השקעה מחשבתית, יכולים ההורים למצוא מגוון עשיר של נושאים שעליהם ניתן לדון עם הילדים, ובכך, לא רק לרתק אותם בצורה שתעורר את סקרנותם, אלא אף ללמדם פרק באורחות חיים.

להתייעץ: לפעמים מותר ואף חשוב להתייעץ עמם ולשמוע את דעתם. אין זה אומר, שחייבים לקבל את דעתם ולאמץ את המלצותיהם. אך רצוי להימנע משלילה גורפת. עדיף לקיים דיון פורה, שבו נסביר מדוע החלטנו אחרת ומה היו השיקולים המנחים שגברו בדרך להכרעה. לדוגמא: אפשר להסתייע בהמלצתם איזו עוגה לשלוח לשכנה שאירסה את בנה הבכור אפשר להראות להם בגד חדש שאנו רוצים לרכוש, או להתייעץ איתם מה חשוב יותר לאמא: שמלה חדשה או נעליים...

ההתייעצות כזו, תורמת המון ומעניקה לילד תחושה כה חיונית, שמקומו בבית ותרומתו להחלטות מהווים גורם מכריע. אין דרך טובה יותר להראות לילדים שדעתם חשובה לנו ושאנו מחשיבים ומעריכים את הגיונם. גם אם לא נקבל בסוף את המלצתם – כמובן אם לא נשלול אותה באורח תמידי – יהיה עליהם להבין, שהבעת דעה אינה יכולה לשמש ככפיית החלטה. וזה הרי שיעור חשוב בפני עצמו.

להפתיע: הפתעות תמיד משמשות את הרגש ומחדדות למקבל את התחושה ש"אני שווה משהו". הרבו להפתיע את ילדיכם, בדברים של מה בכך ובדברים חשובים. קנו להם משחק שהם היו רוצים שיהיה להם, בלי להמתין דוקא שהם יבקשו אותו מכס. עשו זאת, באופן שהם יחושו שאתם רוצים להנות אותם, מבלי שיהיה לכם אינטרס נוסף – כגון, "תמורה" של התנהגות טובה וכדומה – שבמקרה הטוב, מצוירת בעיני הילדים את ההורה הנוהג כך באופן שיטתי, כסוחר ממולח...

באותה מידה, אפשר להפתיע את הילד, כאשר ההורה מספר לו שהתעניין למענו בענין שמעסיק אותו, כגון איסוף בולים וכדומה. כשאבא מגיע הביתה ומעניק לילד "טיפ" שקיבל מידה, והילד יודע שהאבא לא חיפש אותה עצה אלא בשביל להנות ולהעשיר את עולמו – הרי שהאופור יציף אותו. הוא יהיה גאה באביו, ויחוש עד כמה הוא אוהב אותו באמת.

לתרום מידע: ניתן להשתמש בארועים מהחיים, שהילד מגלה בהם ענין ולהרחיב את תחומי התעניינותו ולהעשירם, באמצעות ידיעות שרכשו עבורו ממקורות שונים. ילד שמתעניין במוזיקה או אפילו בסיפורים מסוג מסוים, ישמח תמיד לקבל עוד אינפורמציה. וישמח עוד יותר, כשהוריו יהיו אלו שיחפשו את אותו מידע עבורו, מבלי שאפילו נזקק לבקשם.

הורים שמתפתחים קשר של חיבה גלויה לילדיהם ומשכילים לרדת לרמתם, יוצרים אצל ילדיהם תחושה שהם מעריכים אותם ומחשיבים את רצונם ודעתם. עקב כך, דבריהם נשמעים יותר והוראותיהם מבוצעות מתוך שמחה ורצון כנה לספק אותם. מי שזקוק לראיה נוספת, מתבקש להתבונן בהתייחסות של ילדים להורים קשישים, שכבר לא יכולים להסתדר בכוחות עצמם וזקוקים לסעד ולעזר. מסתבר שתמיכת הילדים ומסירותם להוריהם בעתות מצוקה נגזרת ומותאמת למידת הקשר הרגשי שההורים השכילו ליצור עמם בצעירותם...

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

מי שמאמין לא מפחד

פחדך ה' אלקינו על כל מעשיך, תן לי פחד בלב.

הפלא יועץ אומר על הבעל שם טוב, ששנה פעם בטעות, כוס של שיכר חריף וכמעט שנתעלף. ותיכף סגר עיניו ואחרי רגע חזר לאיתנו כאילו לא שנה כלום.

שאלוהו תלמידיו רבינו מה רפואה עשית, אמר להם חשבתי בפחד ה' והדר גאווה, הפחד מה' הסיר ממני את כל הפחדים והבעיות, וכך לא השפיע עלי השיכר.

כשאדם נמצא מול אריה הוא לא מפחד מיתוש, אין לו זמן לחשוב על היתוש, כשאתה נמצא מול הקב"ה, "אריה ישאג מי לא יירא"...

אם אתה נמצא מול הקב"ה, אתה לא צריך לפחד מבני אדם, אומר הנביא ישעיה "מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן" (נא, יב), יש לך אריה מולך, ואתה מפחד מבני אדם שדומים ליתושים קצוצי כנפים?

מי שרואה את ה' מולו, יש לו "שויתי ה' לנגדי תמיד", יש לו פחד מה', הוא לא מפחד מבני אדם, ולא מתאונות ולא ממחלות או רעידות אדמה.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להוצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

חז"ל מספרים שבזמנו של רבי אליעזר היתה עצירת גשמים, ובתקופה ההיא זו היתה גזירת דין מות, שאין מים כולם מתים!

עשו עצרת תפילה במשך שלושה ימים ולא נענו, יצאו כולם לרחובה של עיר, אמר להם רבי אליעזר "לכו ותחפרו לכם קברים, כי נגזרה גזרה בשמים וכולנו מתים", געו כל העם בבכיה ואז ירדו גשמים, שלושה ימים של תפילות לא עוררו אף אחד לבכות, כולם סמכו על הרב שיסדר להם את הענין...

ראה רבי אליעזר את האדישות, שהם לא מבינים מה זה ענשי שמים, ולכן אמר להם שיחפרו קברים ואז התעוררו לבכיה שביטלה את הגזרה.

לכן אומר רבינו בחיי שצריך לעורר את בני האדם שיש שכר ועונש, ומדה כנגד מדה לא בטלה, תקבל עונש גם בעולם הזה, חוץ מהעונש שמגיע לך גם למעלה. אתה רימית אנשים, אני ארמה אותך. אתה ביזית אותי, אני אדאג לבזות אותך, מי שיודע את זה לא יכניס ראש בריא במיטה חולה!

שהרי עיני ה' משוטטות, לתת לאיש כדרכו וכפרי מעלליו, אין לאן לברוח, אלא "ממך אברח אליך", רבונו של עולם אני אתך ומקבל את כל גזרותיך, ומה שאתה רוצה אני אעשה.

"יראת ה' תוסיף ימים ושנות רשעים תקצורנה", הפחד שובר את לב בני האדם ומוסיף חיים! ולכן אנחנו מתפללים בראש השנה "ובכן, תן

סוד ההצלחה שלך לכל השנה!

בכל שנה מחלק הרב דניאל זר למעל 1,000 משפחות
'קמחא דפסחא' - כסף לחג הפסח לקניית צרכי החג!

כתב הזוהר הקדוש:

"סוד ההצלחה של האדם כל השנה תלוי בצדקה שהוא נותן
לעניים לחג הפסח, שחודש ניסן הוא ראש החודשים וכמה
שואדם נותן צדקה בחודש זה משפיע לו הצלחה לכל השנה"

ניתן לתרום 'קמחא דפסחא' לעניים ע"י ישיבת אור דוד:

להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון: 03-570-12-12

להכנס לאתר הישיבה
בכתובת: Rabenu.co.il

לסרוק את הקוד ולתרום און-ליין
באתר ישיבת אור דוד:

